

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γγάννης κι' ο Μαρής
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Οὕτως λοιπόν, μορὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ μετὰ τὴν ἐνέργειαν πολλῶν διαβημάτων
ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων τῶν διαμαχομένων,
τὸ καθεστὼς ἐφαίνετο πολὺ τεθολωμένον
κι' ἐσχάτως μὲ τὴν εἰσβολὴν τῆς Αὐστρογερμανίας,
θυμᾶσαι ποῦ σοῦ τόλγα πῶς ἔχω ὑπονοίας.
Ἄλλὰ ἐσὺ π' ἀπήφιστα τὰ λόγια μου τὰ πέρνεις
καὶ αἰωνίως ῥόδινα τὰ πράγματα μοῦ φέρνεις,
δὲν ἐλογάζοιαι πῶς πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
θὰ ἐκδοθῆ διατάγμα κι' ἐπίστρατος θὰ εἶσαι.

Οὕτως λοιπόν, βρὲ μάτια μου, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ προκειμένων εἰσβολῶν
καὶ βλέποντες σιωπηλὸν
τὸν ἄνδρα τῶν θαυμάτων,
σὺ μὲν θὰ ἐσχημάτισες πεποιθήσιν πῶς ὅτι
δυσκόλως θὰ ἐξέλθωμεν ἀφ' τὴν οὐδετερότη
ἀλλὰ ἐμὲ μώπερασε ἀμέσως ἡ ἰδέα
πῶς ἐτοιμάζει θαύματα ἢ σιωπῆ σπουδαῖα.
Ἐγὼ εἰς τὰ μυστήρια τῆς σιωπῆς εἰσδύω
κι' εἶδα ποῦ σ' ἄραζε καὶ σὲ τὸ ἐννενηταδύο.

Οὕτως λοιπόν, μορὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν ἀπειρῶν στρατευμάτων
τῆς συμμαχίας τῆς Διπλῆς στὰ σύνορα τοῦ Αἴμου,
σὺ μὲν δὲν ἐκατάλαβες τὴν φάσιν τοῦ πολέμου
ἀλλὰ ἐγὼ γνωρίζοντας καλῶς τὴ Βουλγαρία,
ἀμέσως εἶπα κατὰ νοῦν, ἰδοῦ ἢ εὐκαιρία
ἢ κατὰ Φεβρουάριον οἰκτρῶς ἀπολεσθεῖσα
καὶ ἤδη ὡς ἐκ θαύματος εὐκόλως εὐθεθεῖσα !

Οὔσης τῆς καταστάσεως λοιπόν ἐν ἀμφιβόλῳ
καὶ βαρυνθείς ὁ Βούλγαρος νὰ παίξει τέτοιο ῥόλο,
ἐπιστρατείας γενικῆς ἐπέταξε φουρνέλο
πῶκαμε κι' ἐτινάχθηκε ψηλὰ τὸ Βενιζέλο.
Ἐξάνου τὴν ἐπιστρατευσὶ κηρύττον οἱ Βουλγάροι
ξάφνου κι' ὁ Γίγας ὁμιλεῖ
καὶ λέει ἐν χαρῇ πολλῇ,
καλῶστηνε τὴν ἀλουτοῦ πῶβγῆνε στὸ παζάρι.

Ο Γίγας τὰ ποῦ γὰ κατὰ τὴ σκουφία τοῦ πετᾷει,
ἀκούωντας τὸ ξάφνου τῆς Βουλγαρίας σμπάρο,
ἀπαίξει τὸ καπέλο τοῦ καὶ στὸ Τατόϊ πάει
καὶ βρῖσκει τὸν Κουμπάρο.

Σήκω τοῦ λέει Βασιληᾶ,
σήκω κι' εὐρήκαμε δουλειά.
Τὴν εὐκαιρία πῶχασα ἐτότες τὴ μεγάλη,
μὲ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα τὴν ξαναβροῆμα πάλι.

Σήκω καὶ πάρε τὸ ῥαβδί
καὶ τέλος πάντων δηλαδὴ
καὶ μ' ἄλλους λόγους ἦτοι,
σάλιο μᾶς ξαναβάνουνε οἱ Βούλγαροι στὴ μύτη.
Ἐγὼ πολέμους Βασιληᾶ,
δὲν ἤθελα ποτέ μου !
Ἄλλ' ἔτσι πῶρχετ' ἢ δουλειά
Μεγαλειώτατέ μου,
κι' ἀφοῦ μονάχοι βγαίνουνε καὶ δίνουν τὴν αἰτία,
σοῦ φέρνω τὸ διάταγμα γιὰ τὴν ἐπιστρατεία.

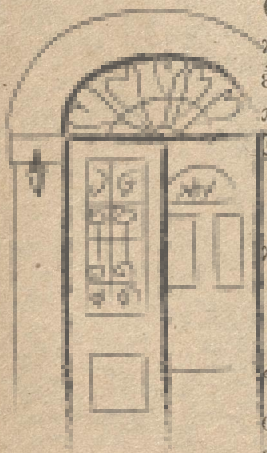
Καὶ γὰ νὰ χάσουν, Βασιληᾶ,
αὐτὰ τ' ἀνήμερα σκυλιὰ
τὸ ἄστρο τοῦ πουνέντε,
ἐτράβηξα πρὸς τὸ παρὸν ὡς τὸ σαρανταπέντε
καὶ παραμπρὸς νάχουμε γειά,
ποῦ θάμαστε στὴ Τζουμαγιά
καὶ σ' ἄλλα σπουδαιότερα στρατηγικὰ σημεῖα,
τὰ πέρονουμ' ὅλα γενικῶς τὰ γεροντοκομεία
καὶ ἂν πρόκειται νὰ παίξωμεν μεγαλειτέρους ῥόλους,
ξουρίζω γὼ αὐθημερὸν καὶ τοῦ παπάδες ὄλους.

Κι' ὁ Βασιληᾶς ὁ ἐνδοξος, χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα,
κάργα, τοῦ λέει, Γίγα !
Κάργα καὶ δεῖχ' τὸ γρόθο σου μὲ σθένος καὶ μὲ θάρρος.
Μὴ σὲ τρομάζη τίποτα κι' ἐδῶ εἶν' ὁ Κουμπάρος !
Κάργα καὶ σ' ὅλα συναινώ
καὶ κατὰ πάντα συμφωνῶ
καὶ τώρα καὶ στὸ μέλλον
Μεσίαν γὰρ οὐκ' ἔχομεν εἰμὴ τὸν Βενιζέλον.

Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλώσαμε δὲν εἶχαμε κακίες,
κάργα λοιπόν Δευτέρη μου καὶ τράβα ἠλικίες.
Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλώσαμε
μαζὺ τὴ μεγαλώσαμε
τὴν ἐνδοξή μας χώρα,
κι' ἐμπρὸς ἄς μὴ βραδύνουμε
νὰ τὴν ξαναλαμπρύνουμε
σὰν ἄλλοτε καὶ τώρα.

Οὕτως λοιπόν, μορὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων,
ἀρχίζει νέα ἐνδοξος περίοδος θαυμάτων.
Καὶ πρῶτον στρατιωτικὸν τοῦ Βενιζέλου θαῦμα
εἶναι ποῦ στέλλεται καὶ σὺ στὸ ἐμπέδον τὸ τάγμα
κι' ἢ σάλπιγγες θὰ σοῦ κτυποῦν θουρίους καὶ παιᾶνας
καὶ ἴσως γὰ κατὰ τὴν μᾶζυ σου κι' ὁ Φοντάνας
καὶ νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ σπαῖ καὶ μὲ τὴν κάρρα πῶκα
εἰς ὥρας ποῦ διερχεται τοῦ μέλιτος τὸν μῆνα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΤΡΙΟΥ
Μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν ἐπισημογραφίαν
ἀφοῦ σ' ἐπιστρατευσουνε μὲς τὰ γεράματα σου
κι' ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν βροχῶν καὶ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων
ν' ἀφήσης τὴ γυναῖκα σου γιὰ νὰ πηδᾶς στὸν Αἴμον.

Πολύ μου κατοφαίνεται γι' αυτό που σου συμβαίνει
 αλλά και τι να κάμουμε ; Κουράγιο ! Τι να γένη !
 Να πᾶς και μὴ συλλογιστῆς νὰ φέρῃς ἀντιρρήσεις.

Μ.— Μωρὸ μὰ ποιὸς σ' ἐκάλεσε νὰ μὲ παρηγορήσῃς ;
 Μὲ βλέπεις νάμαι κατηφῆς ; Μὲ βλέπεις νὰ διστάζω ;
 Ἐγὼ ἀπὸ τὰ πέρουσι γιὰ πόλεμο φωνάζω,
 κ' ἂν ἀτυχῶς στὸ σχέδιο μὲ πέρουνε κ' ἐμένα,
 μπορεῖ νὰν τ' ἀποφύγουμε τῇ τύχῃς τὰ γραμμένα ;

Γ.— Ὅστε λοιπὸν ἐντύπωσιν καμμίαν δὲν σοῦ κάνει
 ποῦ ὁ λοχίας στὴ γραμμὴ και σένα θὰ σὲ βάνῃ
 και θὰ σοῦ λῆῃ, φέρτε ἄρμ !, κ' ἂν δὲν τὰ καταφέρνεις,
 ἀβέροτα τὰ χαστούκια του μπαξίσι θὰν τὰ πέρῃς.
 Ποσῶς δὲν συλλογίζεσαι ; Καθόλου δὲν σὲ μέλει
 ποῦ ὁ θαλαμοφύλακας ἐσένανε θὰ στέλλῃ
 νὰ ἀφαιρῆς πᾶν περιττὸν ἐκ τῶν θαλάμων εἶδος ;

Μ.— Μωρὸ κ' αὐτὸ θὰ τ' ἀνεχθῶ πρὸς χάριν τῆς Πατρίδος,
 ποῦ ἀγαπῶ ἀνέκαθεν θερμῶς και διαπύρως.

Γ.— Χαλάλι σου ! Δὲν ἤλπιζα πῶς εἶσαι τέτοιος ἥρως !

Μ.— Κρυφὸς μου πόθος ἦτανε κ' ἐγὼ νὰ πολεμήσω
 και τῆς κλεινῆς Πατρίδος μου τὰ ὄπλα νὰ τιμήσω.
 Κι' ἂν ἀτυχῶς τὰ χρόνια μου μ' ἐγέρασαν λιγάκι,
 ξαπόστια πῆγα κ' ἔκαμα τὰ μπάνια στὸ Λουτρόκι,
 γιὰ ν' ἀναλάβω σχετικῶς και νὰ μπορῶ νὰ ἀνθέξω
 ὅταν ὁ Γίγας θὰ μοῦ πῆ στὴν Ὀρσοβα νὰ τρέξω.
 Δυνάμωσα κ' αἰσθάνομαι πῶς ἔχω γίνει λέων
 κ' οὔτε πατέρα σκέπτομαι οὔτε γυναῖκα πλέον.

Ἐνα μονάχα νὰ σκεφτῶ
 ἔχω καθῆκον, Γιάννη.
 Ποῦ θάρω μέρος νὰ κρυφτῶ
 μὴ μ' εὔρουν οἱ Οὐλάνοι !

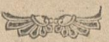
Ἄν ἐφεδρο μὲ προσκαλοῦν σὲ τέτοια ἡλικία,
 μήτε Βουλγάρους σκέπτομαι μήτε και τὴν Τουρκία.
 Προθύμως ἀποδύομαι εἰς ἐνοπλιον ἀγῶνα.
 Ἄν ὅμως εἶν' ἀληθινὰ αὐτὰ ποῦ σχεδιάζονται,
 ἄσπεια δὲν χρειάζονται
 μὲ τ' ἀσφυξιογόνα !

Κι' ἂν εἶν' τὰ χρόνια μου πολλά,
 τινάζω πάλι γιὰ καλὰ
 τοῦ Μπαμπαλή τῇ κοῦδες
 και ξαναδέρω σίγουρα κ' ἐκείνες τῆς ἀρχοῦδες.
 Ἄν ὅμως τοῦ Λευτέρη μας τὰ σχέδια εἶν' ἄλλα
 και λογαριάζει νάμπουμε σὲ πράγματα μεγάλα
 ποῦ μυῖγες νὰν τοῦ φαίνονται οἱ Πρωῦσοι κ' οἱ Οὐλάνοι,
 ἐτότες . . . ἐπεράσαμε τὸ γέρω Ντεληγιάννη !

Γ.— Πάψε μωρὸ τὰς κρίσεις σου τὰς ἐντελῶς γελοίας
 και κύτταε τι γράφουνε τὰ φύλλα τῆς Γαλλίας.
 Ἄστρο γιὰ μᾶς ἀνέλπιστο ἀρχίνησε νὰ λάμπῃ
 και μὲς' στὰ μέρη, βρὲ Μαρκῆ,
 ποῦ ὁ Χαχόλος καρτερεῖ,
 ὁ Κωσταντῖνος θάμπῃ.
 Μεγάλα προμηνύονται, μεγάλα καρτεριῶνται,
 και τὸ Λευτέρη τὸν πασσᾶ
 π' ἄφρισε τώρα και λυσσᾶ,
 ἄς τῆς γυναῖκας μοναχὰ νὰν τότε καταριῶνται.

Ἄκλουθα μὲ τὸ μάλινχο και σὺ τὴν ἐφεδρεία
 και ἔρε πῶς τὸ Ἔθνος μας δὲν εἶναι Βουλγαρία.
 Ἐρε πῶς τοῦ Κουμπάρου μας ἡ ἐνδόξη κορῶνα,
 δὲν θαῦρη ἀνεμόβροχα κ' ὀμίχλες τοῦ Καδρόνα.
 Ἐρε πῶς τοῦ Μεσία σου τὸ τρομερὸ κεφάλι,
 ἐπιτυγχάνει ἀκριβῶς ἐκεῖ ποῦ λὲς πῶς σφάλει.
 Ἐρε πῶς ἔχεις φίλους σου εἰλικρινεῖς τοὺς Γάλλους
 κ' αὐτοὺς ὁμοίως λάτρευε και τῇ γυρθεῖς ἄλλους.

Μ.— Ὅστε λοιπὸν ὀριστικῶς με τὴν Ἀνιάτα πάμε ;
 Γ.— Μὰ κατὰ τὰ φαινόμενα πρὸς τὰ ἐκεῖ τραβᾶμε
 χωρὶς νὰ ἐνοχλήσωμεν τὸν Κάϊζερ καθόλου
 οὔτε δι' ὄπλων τῆς ξηρᾶς οὔτε διὰ τοῦ στόλου.

Μ.— Ἄλλ' ἂν ἐκ περιστάσεως αὐτὸς μᾶς ἐνοχλήσῃ ;
 Γ.— Αὐτὸ τὸ ζήτημα, Μαρκῆ, ὁ χρόνος θὰν τὸ λύσῃ.
 Ἡμεῖς ἐπιστρατεύομεν τοὺς πάντας ἐσπευσμένως,
 ἀλλὰ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῆ συγκεκριμένως
 ἂν εἶν' ὑπὲρ ἢ και κατὰ τῆς Αὐστρογερμανίας
 αὐτὰ τὰ νέα σχέδια και μέτρα τῆς προνοίας.

Ποτὲ σὲ μεγαλειότερες δὲν ἔπεσα συγχύσεις !
 Οἱ σύμμαχοι μᾶς δίνουνε μεγάλας ἐνισχύσεις
 κ' οἱ Ἄγγλοι μᾶς ἀνοίγουνε ἀβέροτο πορτοφόλι
 κ' οἱ Γάλλοι θὰ μᾶς στείλουνε τὸ Βασίλην στὴν Πόλι.
 Συγχρόνως δ' ὡς ἐνδείκνυται σαφῶς και ἀριδιήλως
 κ' ὁ Κάϊζερ μᾶς φαίνεται ὑπὲρ τὸ δέον φίλος
 κ' ἐγχομιάζει περισσῶς τὸν ἄγρυπνον Μεσίαν
 και τὴν ἐπιστρατεῖαν του εὐρίσκει θαυμασίαν !
 Φίλη λοιπὸν και ἡ Διπλῆ, φίλτατη κ' ἡ Ἀνιάτα,
 μᾶς ἀγαπᾶ, μᾶς ἐπαινεῖ
 και τὴν ὄρά της μᾶς κουνεῖ
 κ' ἡ μὰ κ' ἡ ἄλληγάτα,
 κ' ἔβγα νὰ τρέχῃς ἄφοβα στὸν Αἴμο και στὴ Θράκη
 ἀφοῦ ἡ γάτες σ' εὐνοοῦν, μικρὸ μου ποντικᾶκι !

**Τῆς ἐπιστρατείας στίχοι
 ποῦ ταιριάζουν ὅπως τύχη.**

Ἐπιστρατεία γενικὴ εἶναι κεκηρυγμένη
 και δεῦτε οἱ ἀδήλωτοι και οἱ δεδηλωμένοι.
 Κι' ἂν μᾶς παρέσυρε ἡ μιὰ ἢ ἄλλη προπαγάντα,
 δεῦτε και νῦν βοήσωμεν, και και ταῦτα πάντα.
 Δεῦτε καλοὶ, δεῦτε κακοὶ
 δεῦτε κ' οἱ βοηθητικοὶ
 ἀρόδα νέοι γέροι,
 ὅτι οὐδεὶς ἐγλύττωσεν ἐξ ὄνυχος Λευτέρη.

Ἐβγήκε τὸ διάταγμα τῆς γενικῆς προσκλήσεως,
 ἐμπρὸς μετὰ θελήσεως
 και μετὰ παρηγορίας,
 κ' ἂν ἄργησε μᾶς τῶκαμε τὸ θαῦμα ὁ Μεσίας.

Ἐμπρὸς παιδιὰ εἰς τὴν χαρὰν π' ἀνέτειλεν κ' ἐφέτος
 κ' ὀπίσωθὲ σας ἔρχομαι κ' ἐγὼ ἀνυπερθέτως.
 Πιλικιον, ἀμπέχωνον, ἀρβύλες και μανδύο
 φυλάχτε στὸν ἀγύμναστο τοῦ ἐννενηντα δύο
 κ' ἂν εἶν' ὁ Γρήσας μάγκερας νὰ φτιάγῃ μελιτζάνες,
 κρατήστε μου κ' ἐμένανε πεντέξῃ καραβάνες.

Κι' πάλιν ἐπιστρατεύσεις και γιὰ πολέμους λύσσα.
 Νέα μεγάλα βάσανα εὐρήκανε τὸ Γρήσα.
 Τὶ ξαφνικὸ ἀπάντεχο ἦταν' κ' αὐτὸ ἐφέτος !
 Ὑπὲρ πατρίδος ἔδραμεν κ' ὁ Βάσσοσ ὁ Μαρκέτος.

Ἐξῆλθ' ὁ Γίγας ἐμμανῆς ἀφ' τὴν οὐδετερότη
 κ' ἀπὸ τὸ Τένις ἄρπαξε Σπινέλη και Κοκκότη.
 Ὅλους μου ἔναν' ἔκανε τοὺς φίλους θὰν τοὺς χάσῳ.
 Πάει κ' ὁ Γιούλιος ὁ φτωχὸς πῶβύστια τ' ἀμπάσο.

Ψυχὴ δὲν ἔμεινε καμμιὰ
 κ' ἐμείναμε στὴν ἐρημιὰ
 και σὲ ἀθλία θέσι.

Πάει κ' ὁ Σάββας πῶφτιανε τῇ σκοῦβες ἐν ἀνέσει.

Κανένανε δὲν ἄφησε ἡ μόχα τοῦ Λευτέρη.
 Τρία πουλάκια κάθονται και κλαῖνε τὸν Τριμέρη.
 Ἐχάσαμε τὰ φικτυτοῦ και τὰ μοντέρνα εἶδη
 και πὰ δὲν ξαναβλέπουμε χωρίστρα Χορταρίδη.

Τοῦ Λευτέρη ἐφεδρεία
 πέρνει ἐν ὀρηι ἀγρία

τοῦ παπᾶ τοῦ Μανιαλβάνου και τὰ τρία του παιδιὰ.
 Κι' ἂν τραβήξῃ τὸ πενήντα, πέρνει και τὴν παππαδιά.

Πᾶνε κ' οἱ μιξοπόλιοι πᾶν και τὰ παλληκάρια,
 πᾶνε φοράδες κ' ἄλογα και κάρρα και μουλάρια.
 Και γιὰ νὰ δέρῃ δυστυχῶς ὁ Κάϊζερ τὸν Τζάρο,
 ἐπῆε τὴν ἐπιτάξῃ και τὸν ἄσοῦν τὸν πῆσο.

ΓΙΑ ΚΩΣΤΑ ΒΑΓΕΛΙΟΣ

Μεσα σὲ ταγματά περᾶ,
 ὅσοι κ' ἔσαν τὸν ἄσοῦν τὸν πῆσο
 και κανένος ἐξαίρεσιν ὁ νομος δὲν θὰ δώκῃ.
 Τὶ ἐπῆε τὸν ἄσοῦν τὸν πῆσο
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ
 πῶφρόντισε κ' ἐψόφησε τρεῖς μῆνες πὶδ μπονόρα
 κ' ἐγλύττωσε τὰ βάσανα ποῦ θὰ τραβοῦσε τώρα !

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΦΗΤΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Θα γίνει πόλεμος ή θα επακολουθήσῃ ἀποστράτευσις; Θά ἀναμειχθῶμεν εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα τῶν Ἑθνῶν, ἢ θὰ πολεμήσωμεν μονομερῶς κατὰ τῶν Βουλγάρων; Θά κατοικήσῃ ἡ πολιτικὴ τοῦ Βενιζέλου τελειωτικῶς ἢ μήπως μᾶς ἐπιφυλάσσει νέας ἐκπλήξεις ἢ Βασιλικὴ πολιτικὴ;

Ἀπὸ τὰ καὶ μύρια ὅσα ἄλλα παρόμοια καὶ δημοσιῆ, εἶναι τὰ λεπτὰ καὶ σοβαρὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς προχείρους πολιτιολόγους τῶν καφερείων ὅσους ἀφῆκεν ἀνεπάφους τὸ σάρον τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἄλλ' ὁ τῆς μακαρίας αὐτῶν ἀντιλήψεως! Διημονοῦν διὸ δὲν ἔχουν οὔτε τὰ ἀληθῆ στοιχεῖα τῆς καταστάσεως ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ μυστήριον καὶ αἰνίγμα διὰ τοὺς ἀμύητους εἰς τὴν γοργὴν τῶν πραγμάτων πορείαν.

Δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν εἰμὴ τὰ ἐκτυλισσόμενα ἐμφανῶς γεγονότα ἢ μάλιν τὰ σκοπίμως παρεχόμενα εἰς τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ δὲν ὑπολογίζουσιν καθόλου τι δύναται νὰ τελεῖται καὶ νὰ τεκταινέται ὀπισθεν τῶν πάρασηνίων τὰ ὁποῖα καλύπτει ἀδιαπέραστος ὁ πέπλος τοῦ σκότους.

Καὶ παραβλέπουν ἀκόμη πόσον εἶναι πολλῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν ἰθνητῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν, ἢ κατεύθυνσις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἱστορικὰς τῶν Ἑθνῶν περιπέτειας καὶ πῶς πᾶσα ἀγαθὴ πρόνοια καὶ ἐπιθυμία διαφεύδεται συνήθως ἀπὸ τὴν ἀμελικτον ἐπέμβασιν τοῦ πεπρωμένου.

Ἀπὸ εἶναι στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς συνετὸς καὶ σωφρονομήνος ἄνθρωπος. Καὶ δι' αὐτὸ τῶν σωφρονῶν ἴδιον ἦδη, ἢ σιγή.

Οἱ ἄλλοι ἐπιτεροῦν τὸν Βενιζέλου ἢ δυσανασχετοῦν κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ζητοῦν νὰ λύσουν τὸν γόργιον κόμβον τῆς Πανερωπαϊκῆς σφιγγὸς, χωρὶς νὰ γινώσκουσιν εἰς ποῖον ἔδαφος πατοῦν.

Μεταμορφώνονται οὕτω εἰς κομικοὺς προσφῆτας τῶν μελόντων γενέσθαι. Καὶ πόσον ἄφθοροι δυστυχῶς ἀνεφάνησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ τῆς Πιθίας!

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ, ὁπότεν τὰ ἐπίτακτα τῆς Κυβερνήσεως πλοῖα παρελάμβανον τοὺς ἐπιστρατεύτους, ἢ κεντρικὴ παραλαβὴ ἀποβάθρα καὶ ὄλος ὁ πέριξ αὐτῆς χώρος παρῆεν τὸ θέαμα ταραχῶδους κοσμοπόλεως.

Ὅλη ἡ ζωὴ καὶ ὁ κόσμος τῆς πόλεως—τῆς ὁποίας ἡ ρυθμικὴ κίνησις ἀνεστάλη ἀφ' ἧς τὸ ἄγγελμα τῆς ἐπιστρατεύσεως—ἔμενε συγκεντρωμένους ἐκεῖ κάτω, παρακολουθῶν τὴν ἐπιβίβασιν, πληροφροοῦμενος τὰ νέα, συζητῶν τὰ γεγονότα. Καὶ ἦτο κατὰ τὴν ἀξίαν παρατηρήσεως καὶ προσοχῆς ἡ ψυχολογία ὅλων ἐξείνου τοῦ συνωστισμένου πλήθους. Περισσότερον δὲ τῶν ἐπιστρατεύτων, ποῦ ἀνθρώποι ἐπεβιβάζοντο εἰς τὰς λέμβους διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰ πλοῖα.

Βαροὶ καὶ ἀμύλητοι οἱ πλείστοι, μετ' ἐπιθυμίας μαυροῦσας τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν, πεινόμενοι ἀπὸ τὸν βαρὴν ἐριάλαν τῶν ἀγώνων, προσήρχοντο ἐπιστολὰς ἀποφασιστικὰς, σοβαροὶ, ἐπιβλητικοὶ, μετ' ἐπισημῶν πλήρη τὸν καθήκοντος καὶ μετ' ἐγκατεργῶν παραδειγματικῶν εἰς αὐτὸ.

Ὅποιον ὑπέροχον θέαμα!

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ἡ ἐπιστρατεύσις ἐκηρύχθη πρὸ δεκαήμερον γενικὴ, περιλαμβάνουσα μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν προηγουμένην φορὰν ἀριθμὸν ἐπιστρατεύτων καὶ ἀποστειροῦσα ὅλας σχεδὸν τὰς οἰκογενεῖας τῶν βιοπαλαιστῶν ἀπὸ τὰ μοναδικὰ στηρίγματα τῶν.

Καὶ οἱ μὲν ἐπίστρατοι ἔσπευσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος, ἐγκαταλείψαντες τοὺς οἰκειοὺς τῶν χωρῶν νὰ δυνηθοῦν νὰ τοὺς ἀφήσουν οὔτε ὀλίγων ἡμερῶν διατροφὴν, ἀλλ' αἱ οἰκογενεῖαι αὐταὶ τί θὰ ἀπογείνουν τῶρα;

Θὰ ἀναμείνουν τὸ ἔλκος τοῦ Ὑψίστου, ἢ τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως; Δὲν χρειάζεται ἀμεσώτερα ἢ ὑλικὴ βοήθεια καὶ πρακτικώτερα πρὸ πάντων διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν τῆς πείνης; Καὶ τὴν βοήθειαν ταύτην δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ τὴν ἀπαιτήσουν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν προσφέρουν ὅ,τι πολυτιμώτερον ἔχουν εἰς τὸν βωμόν τῆς Πατρίδος;

Καὶ ὅμως τίποτε ἀκόμη δὲν ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ τιμωτῆτή καὶ ὑπερτάτη αὐτῆ ἀνάγκη. Οὔτε μέριμνα διὰ τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ἐράνων, οὔτε προσφορὰ τινος ἐκ τῶν πο-

λυταλάντων, αὐθόρμητος καὶ γενναῖα.

Καμμία δ' ἡ δικαιολογία τῆς τοιαύτης ἀστόργου ἀδιαφορίας, οὐδ' ὁ κάματος οὐδ' ἡ ἐξάντλησις τὴν ὁποῖαν ἠθέλον προβάλλει ἐπιδεικνύοντες προγενεστέρους ἐράνους. Διότι ὑπάρχουν μυριάσπολοι ἄστοι εἰς τὸν τόπον, ἱκανοὶ νὰ δώσουν μόνον τῶν παρήγορον βοήθειαν εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν πενίαν τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν οἰκογενειῶν.

Διότι ὁ τόπος ἔχει πόρους καὶ πηγὰς καὶ μέσα, θὰ εἶνε δ' ἔσχατον ὄνειδος νὰ ἀφεθοῦν ἀβοήθητοι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ταχεῖας περιθάλψεως. Διότι ἐν ἀνάγκῃ ἄς περιοποῦν τὰ πλούσια ἐπιδόματα τὰ ἀνάργως διατιθέμενα εἰς τόσα καὶ τόσα ἰδρύματα, χωρὶς νὰ ἐξετασθοῦν οὔτε τύποι οὔτε δυσχερεῖαι, διὰ νὰ ἐπουλωθῇ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῶν ἀπροστατευτῶν καὶ ἐρήμων.

Αὐτῇ εἶναι ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ ἱερωτέρου καθήκοντος τοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιβαλλομένου. Ὅφειλομεν νὰ τὴν ἐνωτισθῶμεν μετ' εὐλικρίνειας καὶ ζήλον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς.

ΟΧΙ ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

Οἱ μεμφίμοιοι κατακοιτά, ποῦ φυτῶνουν σὲ κάθε περίστασιν νὰ χύσουν δηλητήριον καὶ ἀπελπισίαν, ἐδρῶσιν καὶ διαδίδουσιν πῶς ἔπαρχει ἀποθνήσκουσα αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὴν ἐπιστρατεύσιν καὶ οἱ ἐπίστρατοι δὲν ἤκουσαν ὡς ἄλλοτε τὴν πρόσκλησιν τῶν μετ' ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρᾶς ἐκδηλώσεις.

Αὐτοὶ οἱ ὑστερισμοὶ καὶ αὐταὶ αἱ μομφαί, προσερχόμενοι μάλιστα ἀπ' ἐκείνων ποῦ δὲν προσφέρουν τίποτε εἰς τὴν ἔθνητικὴν περίστασιν, πρέπει νὰ λείψουν.

Διότι ὅταν θέλωμεν νὰ σεβώμεθα τὴν ἀλήθειαν, ἔχομεν χρέος νὰ ὁμολογῶμεν διὸ παρ' ὅλας τὰς μεγάλας δυσμενεῖας ὅψ' ἄσχεται ὁ νέος ἀγὼν καὶ παρ' ὅλον τὸν μέγαν κάματον τῶν προσκαλουμένων, οὗτοι προσερχοῦνται μετ' ἐνθουσιασμὸν ἀποφασιστικότητι καὶ τὴν ἡρωϊκὴν ἐγκαρτέρησιν, ἐκείνην ἀκριβῶς ποῦ διακρίνει τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτήρας εἰς τὰς δυσκόλους τῶν στιγμᾶς.

Τὴν χρεῖα ὑπάρχει θορυβῶδων ἐκδηλώσεων καὶ ἐνθουσιασμῶν καὶ πυροβολισμῶν καὶ ἐπιδεικτικότητος; Ἀπὸ εἶναι δυσάρεστα σημεῖα εἰς καιρὸν ποῦ διακυβεύεται ἡ ζωὴ ἡλιάδων ἀνδρῶν.

ΜΙΑ ΕΛΛΕΙΨΙΣ

Ἡ πολιτεία ἢ ὁποῖα φροντίζει ἐν ὄρει ἐπιστρατεύσεως νὰ κηρύσσῃ ἀμέσως δικαιοσύνην, ἔπρεπε νὰ κηρύττη συγχρόνως καὶ ἐρωσιτάσιον.

Διότι ποῖος θὰ μὴ ἀρητῆ διὸ πλείστοι τῶν ἀναχωρούντων ἐφέδρουν, ἐπιστρέφοντες μετὰ τὴν λήξιν τῆς υπηρεσίας τῶν, δὲν θὰ εὑρουν πολλὰς ἀποφάσεις ἐκτελεσθείσας ἐοχμῆν εἰς βάρος τῶν.

Ὁ νόμος ἔπρεπε νὰ τὸ προβλέψη αὐτὸ τὸ πρόβλημα, διὸ ἐκτὸς τῆς ζημίης ἣτις ἐπέχεται εἰς τοὺς ἐπιστρατεύτους, ἐπιτροχιάζονται δυστυχῶς καὶ τὰ γέροντοπαλῆκαρα.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

I.
"Ὅ,τι κ' ἂν βλέπω μου γενναῖα
μαύρη σὺ τὸ νοῦ μου σκέψι.
Ἐγράθηκ' ἢ τριανταφυλλῖα
ποῦχες ἐσὸν φντέψει!
Ἐγράθηκε, μικροῦλα μου,
κ' ἢ εὐωδία τῆς πάει!
Ἐρεθὴ καὶ δίχως εὐωδία,
θαροῦ πῶς μοιάζει μετ' ἀρεθῶν
ποῦ πᾶ δὲν ἀγαπάει!"

II.
Τὸ πρῶτο γουῖλλο ἔβγαυε
στὰ φύλλα του κρυμμένο.
Τὴν ἔμμορφο καὶ ντροπαλὸ
καὶ μοσχοβολισμένο!
"Ἀχ!" ἔτσι ἔβγαυε καὶ σὺ
μικροῦλ' ἀφ' τὸ Σχολεῖο
κ' εἶχες τὸ πρῶτο ἄρωμα
τὸ ντροπαλὸ, τὸ θεῖο.
ἔτσι ἀγνὸ, ἔτσι σεμνὸ
ἦσαν καὶ σὺ γουλιάνι
πρὶν σὲ μεθύσῃ τῆς ζωῆς
τ' ἀπατηλὸ φαρμάκι.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑ

Σ' ἀπάντεχῃ κ' ἐξαφνικῇ,
ἐπιστρατεία γενικὴ
ὄλοι κηλοῦνται τῶρα
κ' ἀναχωροῦνε βιαστικοὶ
νὰ βάλουν γλήγορα χακὶ
νὰν' ἔτοιμοι στὴ μπόρα.

Σανάτες καὶ καχεκτικοὶ
πηγαῖνον βοηθητικοὶ,
πᾶνε κ' ἀπαλλαγέντες,
πᾶνε κουτσοὶ, πᾶνε στραβοὶ
σὺν στήν Ἁγιά Παρασκευή,
σ' ἀντίσκηνα καὶ τέντες.

Καὶ τῶν γερῶν καὶ γυναικῶν
παιδιῶν, χηρῶν μερικῶν,
γιὰ φύλλα καὶ μετ' ἐπιθυμίας
σαπάδες ποῦ μετ' ἐπιθυμίας
κ' ἰλόθραυες πολλὰς εὐχὰς
παρηγορᾶ τὸ δέντρον.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κάϊζερ Κάιν αἰσθητὴ
καὶ Μουχαμέτ Καλλίφῃ
καὶ σὺ γέρω βρυνκόλακα
Φραγκίσκε Ἰωσήφῃ.
Μαύρη σας μέρα καὶ κακὴ
τοῦν Ἀυστρογερμανῶνε!
Θὰ μοῦ φορέσουνε χακὶ
κ' ἐμετ' οὐ μισογένοντα
τὴν ἡλικίαν φέροντα
σαρανταδύ χρωῶνε.

Σεῖς εἴσατε ἡ ἀφορμὴ
ποῦ μέσα στὸ χεῖμῶνα
θ' ἀβγή τὸ δόλο μου κορμὶ
εἰς ἐνοπλον ἀγῶνα!

Ἐμέγανε μετ' ἐπέρουνε
νὰ πᾶ' νὰ πολεμήσω,
μὰ μήπως ἔχω ἔλεος
στὸ σπῆμι μου ν' ἀφήσω;

Δεκάρα δὲν μοῦ βρίσκεται.
Ἄλευρι μῆτε πρέζα!
Καὶ μέσ' τὸ μήνα δηλαδὴ,
μάνα, γυναῖκα καὶ παιδί
Θὰν ἀφ' τὴν πείνα... τ ἐξ α!

ΕΛΠΙΔΕΣ

Οἱ παλαιοκομματικοὶ
καὶ κἀπιοὶ φανλοκράτες,
σὺν λαδομένοι παντιοὶ
συνοπατοῦν στὴς στρατες.
Καὶ βλέποντες πῶς τάφτιασαν
Δευτέρης καὶ Κουμπάρου,
ἐχάσανε τὴ γλώσσα τοὺς
καὶ ὄλο τοὺς τὸ θάρρος.

Μὰ βρίσκονται καὶ μερικοὶ
τοῦ Πῆγα ἀντιδραστικοὶ
κ' οὐ ὄλο λέν' ἀκόμα,
ἔχοντες ἐναντίον του
ἀνθῦρον τὸ στόμα.

Κ' ἐλπίζουνε μετ' ἐὺχῇ
πῶς προσεχῶς ἀφ' τὴν Ἄρξῃ
θὰ πάσει. Δόγον χάρι
σὺν τότε μετ' ἐὺχῇ
πῶς βρέθη ψόφρα, ξέρω ποῦ,
κλονθῶντας τὸ κριάρι.

ΧΑΡΑΤΣΙ

Ὅταν διαβαίνω τὴν Κρανιά
πρέπει νὰ σταματήσω
στοῦ Ζώη, γιὰ νὰ πῶ νερὸ,
τὸ ζῶ μου νὰ ποτίσω.

Μόλις μετ' γδῆ ἀπὸ μακρᾶν
ὁ Σπύρος χέρι χέρι,
σηκῶναι τὰ μανίκια του,
σκουπίζει τὸ μαχαίρι
καὶ μετ' ἐπιθυμίας
μοῦ φέρνει τὸ πεπόνι,
ἀλλ' ὅμως... πάντα ἄνοστο
καὶ πρόπιτο σὺν πλεμόν!

Ἴσως νὰν τοῦ κακοφανοῦν
οἱ στίχοι μου τοῦ Ζώη,
ἀλλ' ὅποταν κ' ἂν τόφαγα
ποτὲ δὲν τῶβρα σοί!

Μὰ ἔλα ἢ γαϊδοῦρα μου
ὁποῦ τὸν ἀγαπάει
κ' ἂν τὴ σιωτώσω τῆς ἔβλιας
πούπει' ἄλλοῦ δὲν πάει!

Ἐδνεκε στέκει μάργαρο
κουνῶντας τὴν ὄρα τση,
ἴσα νὰ γδῆ πῶς ἔδωσα
τοῦ Σπύρου τὸ... χαράτσι!

ΓΡΙΦΟΣ

Ἄν δὲν ἔχης ὁμορφάδες,
ὅπως ἄλλες μερικῆς,
δὲν γὰρ εἶναι ἡ μιλιάδες
πρὸς τὰ πρὸ ἐπιθυμίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΕΙΟΥ
ΔΕΜΟΦΙΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΛΙΤΕΙΟ ΛΗΘΕΙΟΥ
CHEF
ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ

Η διαχειριστική Επιτροπή του Βαλ...

Η εδωκευτική αυτή πράξις της Ε...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ευχαριστώ από καρδίας τον αγαπη...

Δραττόμενος της ευκαιρίας τούτης...

Αργυρόλιον 18 7βρίου 1915

K. A. ΔΕΛΛΑΔΕΤΣΙΜΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούνται οι πελάται του κατα...

(Εκ του γραφείου του Καταστήματος)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Σχετικώς με το εν τώ προηγουμέν...

«Ανεμνή εντύπωσιν μοι έπροξέ...

«Ελπίζωμεν ότι τάχιστα θά συστη...

νομήν εις τας Κοινότητας, κάπως αν...

Η διάλεξις την οποίαν επρόκειτο...

Από χθές ξανατρῶμε πάλιν μαυ...

Και είναι άσυγχώρητοι διότι, όταν...

Ερωτώμεν τους διευθύνοντας το...

Διαμείνας έπ' άρκετον ένταυθα, ά...

Ο κ. Κουκιάς συνδέει με την Κε...

Μας γράφουν έξ Ήθάκης, ότι κα...

Πρός επιμετρον δε διάταξε να μη...

Προσκαλείται την Δευτέραν εις συ...

Υπό τούτοις οικονομικάς δυσχε...

Η Φιλαρμονική άλλως τε, διέλυ...

Η έν Πάτρας διαμένουσα συμ...

Επέστρεψεν εκ του ταξιδίου της...

Παρακληθήμεν να γνωστοποιήσω...

Απεβίωσε χθές ο αγαθός οικογε...

Νέος εκ του έξωτερικού με καλὰ...

Ο συμπολιτῆς έννομοποιός κ. Δ...

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Αναστ. Αναστασάτος. Θεογή Σπαθή (Ζε...

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ Ε. ΚΑΛΛΙΑΦΛ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Οι έχοντες να εκπαιδευσωσι τέκνα εις...

Το ίδρυσον άποσυρόμενος, μετά μα...

- 1) Νηπιαγωγείον Φρεβελιανόν. 2) Πλήρες Δημοτικόν σχολείον. 3) Έλληνικόν Σχολείον. 4) Γυμνάσιον. 5) Ίδιον τμήμα άριστατάτης διδασκα...

Το «Πανελλήνιον Λύκειον» εισάγει...

Αί έγγραφαι ήξουντο από 1ης 7βριου.

ΝΕΑ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΚΡΑΣΣΑ

Ταχεία θεραπεία πάσης παθήσε...

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Οι ταξιδεύοντες εις Αθήνας και...

Δωμάτια λαμπρά, επίπλωσις και...

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΙΟΝΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΛΗΡΕΣ ΠΑΡΟΝΑΤΟΓΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Περιλαμβάνει: Νηπιαγωγείον Φρε...

Αστικόν σχολείον θηλέων περι...

Διδάσκονται δε πάντα τα μαθήμα...

Εκ των άστικῶν σχολείων αι ά...

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Τηλεγραφείται εκ Κυθήρων...

ΑΘΗΝΑΙ— Το πρός την Βουλγαρίαν τελεσίγραφον τῶν...

ΓΕΝΕΥΗ— Νεώτερα εκ Παρισίων...

Αγγέλεται ότι εις το Πρίντιζ...

ΑΘΗΝΑΙ— Βεβαιούται ότι ή Αντάντ...

ΑΘΗΝΑΙ— Τηλεγραφείται εκ Θεσσαλονίκης...

Κυβερνητικόν πρόσωπον έβεβαίωσεν...

Αί δηλώσεις του Βενιζέλου...

Απόστολῆς τῶν βουλευτῶν...

Προσέλευται

Προσέλευται

Προσέλευται

